

Konkluderende rapport fra mødet ”Rewiring Multilateralism: National Strategic Planning and International Negotiations” af 26. – 27. oktober 2010

Udenrigsministeriet var den 26. og 27. oktober 2010 vært for et netværksmøde for partnere fra en række G20-lande under titlen ”Rewiring Multilateralism: National Strategic Planning and International Negotiations”. På mødet diskuterede deltagerne, hvordan det internationale samfund kunne blive bedre til gennem multilaterale forhandlinger at opnå aftaler om håndteringen af de mange globale økonomiske, udviklings- og sikkerhedspolitiske udfordringer. ”Rewiring Multilateralism” arrangeredes af Udenrigsministeriet i samarbejde med Center on International Cooperation (CIC) ved New York University og er en del af projektet ”Managing Global Insecurity”, der er iværksat af CIC, Brookings Institution og Stanford University. De tre institutioner har siden 2008 som en del af projektet ”Managing Global Insecurity” arrangeret seminarer med deltagelse af bl.a. Hilary Clinton, Javier Solana og Madeleine Albright samt udgivet policy-orienterede publikationer med anbefalinger til, hvordan fremtidens globale trusler tackles i det multilaterale system.

Baggrunden for mødet er et multilateralt system i opbrud og nye, uformelle strukturer som G20, der betyder mere, samtidig med at dansk indflydelse i disse fora er begrænset. Formålet med mødet var derfor, at skabe grundlag for en aktiv og strategisk positionering for at sikre større dansk indflydelse. Ligeledes handlede mødet også om, at arbejde for at der skabes synergi og fastlægges en arbejdsdeling mellem internationale organisationer som FN, IMF, Verdensbankgruppen og WTO og de nye multilaterale fora for at tackle de mange udfordringer, som det internationale samfund står overfor, og som kræver multilaterale og koordinerede løsninger.

Mødets deltagere arbejder alle horisontalt med multilateralismens udfordringer og er typisk en del af det nationale G20/G8-sherpa netværk, chefer for strategi og planlægning eller multilaterale anliggender fra toneangivende G20-lande (USA og Kina) eller lande med særlige roller på det multilaterale felt de kommende to år, bl.a. Brasilien (Rio+20) og Frankrig (G8+G20 formandskab i 2011). Derudover deltog også en række fremtrædende repræsentanter fra de mest

relevante internationale organisationer (EU, FN og IMF) samt enkelte akademikere. Fra dansk side deltog ledende embedsmænd fra Statsministeriet og Udenrigsministeriet.

”Rewiring Multilateralism” mundede ud i en række konkrete initiativer til at styrke Danmarks indflydelse i forhold til G20 og håndteringen af de nye globale udfordringer (se mere på næste side herom). I stedet for en dansk egentlig udredningsrapport, blev der i lyset af mødet lagt op til en række forskellige processer, der skal være bærende og konstituerende for det videre arbejde i at bringe Danmark tættere på G20-netværket.

Danmark deltog, som et konkret produkt af ”Rewiring Multilateralism”, i et møde om den globale udvikling mellem centrale G20-partnere på højniveau i Abu Dhabi i februar 2011, og er siden blevet ”fast medlem” af denne kreds. Mødet har givet Danmark adgang til indflydelsesrige kanaler når det kommer til den politiske tænkning om den videre globale udvikling. Desuden er der i forummet lagt op til, at Danmark, samme med USA, tager initiativ til et møde, kaldet ”Copenhagen Dialogue”, som i stil med ”Rewiring Multilateralism” skal skabe en interstatslig politisk agenda. ”Copenhagen Dialogue” er blevet planlagt til afholdelse i medio 2012.

På Abu Dhabi-mødet i februar 2011 blev det desuden drøftet, at give de nordiske lande medindflydelse på udviklingspolitikken i G20, igennem et sæde i den såkaldte udviklingsgruppe. G20s udviklingsgruppe blev nedsat under G20-topmødet i Toronto i juni 2010 og markerer en udvidelse af G20s dagsorden til også at beskæftige sig med udvikling (som traditionelt har været en del af G8s dagsorden). Forummet er unikt, da den samler både de traditionelle vestlige donorer og de nye donorer, som fx Kina.

G20s udviklingsgruppe består, indtil videre, af følgende stater og organisationer: Korea (medformand), Sydafrika (medformand), Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Etiopien, Frankrig, Tyskland, Indien, Indonesien, Italien, Japan, Malawi, Mexico, Rusland, Saudi-Arabien, Singapore, Spanien, Tyrkiet, Storbritannien, USA, Vietnam, EU, FN, Verdensbanken, WTO, OECD, ILO, AfDB, ADB, IaDB, IsDB og UNCTAD.

Resultaterne af ”Rewiring Multilateralism”-processen er således, at:

- 1) Danmark har fået mulighed for at tilrettelægge et initiativ, der kan eller ej resultere i, at de nordiske lande bliver en del af G20s udviklingsgruppe. Initiativet er nu under forberedelse.
- 2) Danmark bliver sammen med USA medinitiativtager til, at der dannes et politisk spor til G20-processen, kaldet ”Copenhagen Dialogue”. Det skaber en ny kanal for uformel dansk indflydelse, som Danmark ellers ikke ville have haft.
- 3) Danmark har fået adgang til en kanal både til, at få informationer fra, og influere på hvordan de centrale G20-lande udvikler håndteringen af den globale udvikling.
- 4) Udenrigsministeriet kan som følge af ”Rewiring Multilateralism” skubbe til mekanismer, der kan forbedre Danmarks indflydelse på G20 og den globale udvikling både bilateralt og gennem EU.
- 5) Der foreligger nu flere forskellige rapporter, som er direkte eller afledte resultater af møderne. Følgende findes derfor tilgængeligt på Udenrigsministeriets hjemmeside:
 1. Bruce Jones: Largest Minority Shareholder in Global Order LLC: The Changing Balance of Influence and U.S. Strategy
 2. Richard Gowan: Revolution and the Power for Change
 3. Richard Gowan: Multilateral policy-making: from crisis management to the long game (oplæg til konferencen)
 4. Antonio Ramalho: Multilateralism in Tension: Responsibility, Responsiveness, and Tolerance (konferenceinput fra deltager)
 5. Bruce Jones & Richard Gowan, Abu Dhabi Discussion Paper: The U.S., Emerging Powers and Transnational Threats
 6. Verdensbanken: G20 and Global Development